

повърне пакъ въ живота. Знаете ли, какво е сега майката? Когато станешъ майка, трѣбва да родишъ дѣте, да го отгледашъ и възпиташъ. А сега майките заблуждаватъ дѣщеритѣ си. Приказватъ имъ за моди, за капели, за това, за онова, а за сжщественото и дума не става. Събиратъ се, и момата мисли и момъкътъ мисли, а като дойде до несгодитѣ на живота, какъ ще се научатъ? Казватъ: „И вие ще се научите, както и ние сами се научихме“. Не е тъй. Сегашнитѣ моми и момци трѣбва да знаятъ смисъла на живота, какъ се създава човѣшкото тѣло, каква е длъжността на майката, на бащата, на учителя. И не само по форма, но и по сжщество. Всички трѣбва да знаятъ своитѣ задължения, и да ги изпълняватъ най-добросъвѣстно за благото на ближния. И нѣма защо да се осжждаме ние. Този ангелъ казва на Иосифа: „Стани! вземи дѣтето и майка му и бѣгай отъ Иерусалимъ“. Сир. бѣгай отъ тази, сегашната цивилизация, която е извратила всѣка мисль, която е осждена: тя е обезличила хората и ги е приравнила.

Има единъ окултенъ разказъ за одного, който ходѣлъ да изучава източната наука, и, кой знае какъ, той попадналъ между едни адепти слѣпи: очитѣ на всички имъ били вдлъбнати. Тѣ го хванали, разгледали го съ ржцѣ навсѣкждѣ: „Всичкото е като въ насъ, само очитѣ му не сж като нашитѣ. Трѣбва да се приравнимъ“. И натискатъ му очитѣ, и тѣ да станатъ като тѣхнитѣ. И въ единственото нѣщо, съ което човѣкъ може да намѣри пжтя, тѣ си турили тамъ прѣститѣ си: „Да станемъ еднакви“. И казватъ: „Искаме да приравнимъ тѣзи хора — да хлѣтнатъ очитѣ имъ“. Господъ е направилъ правилно очитѣ ни. Когато българинътъ казва „хлѣтнали очи“, много добръ разбира, какво значи това, а на религиознитѣ, като хлѣтнатъ очитѣ, веднага кажатъ: „Той праведенъ станалъ“. На всѣки човѣкъ, като изгуби всичко: имане, жена, дѣца, ще му хлѣтнатъ очитѣ, а щомъ всичко върви въ редъ, изпъкнатъ очитѣ му. Очитѣ